

Mélységes mély a múltnak kútja...

Szakács László nyugalmazott erdész-technikus édesapja révén erdészcsaládból származik, igazi erdőrengetegben nőtt fel. Gyermekkora első tizenkét évét az olgai, majd az Eszterházy sárdipusztai vadászházban töltötte. Ez meghatározta későbbi életét is. 1966-ban a Soproni Erdészeti Technikumban szerzett erdésztechnikusi oklevelet. Kezdő gyakornoki éveit az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Alsóerdei Erdészeténél beosztott erdészként kezdte. 1969-ben került az Alsóerdő erdészházba, ahol 40 évig lakott a családjával. 1970-ben történt kerületvezetői kinevezése, ezután szakmai pályája is ide, a zalaegerszegi Alsóerdőhöz kötődött, egészen 2008-ig, nyugdíjazásáig. A zalaegerszegi parkerdő kialakításában — a kezdetektől — 30 éven keresztül vett részt. A legszebb munkájának az Azáleás-völgy kialakítását tartja. Szakmai munkássága és zalai erdészettörténeti kutatásai elismeréseként, 1998-ban az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert-émlékéremmel tüntette ki.

E.L.: *Mióta foglalkozol részletesen a zalai, a zalaegerszegi és a szűkebb környék erdeinek a történetével?*

Sz.L.: Mindig izgatott az erdő, valamint az erdőgazdálkodás múltja, ezért kezdtem el a kutatásokat. 1975 óta, 1980-ban tartottam az első előadást Nagykanizsán „Az erdők állami tulajdonba vétele Zala Megyében 1945-ben” címmel, mely egyben belépő is volt az OEE Erdészettörténeti Szakosztályba. E téma részletes feldolgozása nyomtatásban is megjelent a Zalai Gyűjtemény nevű tudományos kiadványban.

E.L.: *Korábbi tanulmányaid, diákéveid alatt is érdeklődtél már a történelem, a helytörténet iránt? Vagy az erdész hivatásod gyakorlása közben jött meg az „étvágy”?*

Sz.L.: Sopronban Dr. Csatkai Endre hatására kezdtem el érdeklődni a történelmi múlt iránt. Zalaegerszegen folytattam és Rómer Flórisról szóló életrajzi monográfiával első díjat nyertem egy pályázaton. Ebben már szerepelt az erdő és a vadászat is. E siker után Dr. Vándor László régész javasolta, hogy foglalkozzam a teljesen feltáratlan zalai erdészettörténettel, mert a megyében senki sem folytat ilyen irányú kutatást, és mint szakember jobban ismerem az ágazat felépítését, szakszavait.

E.L.: *Mi ragadott meg ebben a sobasem gyors és látványos sikereket hozó, kitartást kívánó, elmélyült kutatómunkában?*

Sz.L.: Egyrészt itt dolgoztam s tulajdonképpen részese, alakítója voltam a közelmúlt erdészettörténetének, másrészt olyan múltbéli értékeket szerettem volna bemutatni melyek ismeretlenek voltak a szakemberek és a lakosság előtt is. A többi tudományág is hiányolta az erdők tudományos jellegű feldolgozását.

E.L.: *Mikor és miért határozta el, hogy az eddig összegyűlt adatokat, forrásokat egyetlen kötetbe szerkesztve tesszed közzé?*

Sz.L.: A kutatásaim rövidebb változatának megjelenését a Zala Megyei Levéltár igazgatója, Molnár András segítette s ezután biztatott, s támogatott, hogy a kibővített, részletes változathoz könyv szülessék. A kézirat szerkesztését és a kiadás évekig tartó kitaró munkáját Kiss Gábor, a Deák Ferenc Könyvtár igazgatója végezte. Segítségük nélkül nem jelent volna meg a könyv. Nem szégyellem elmondani, hogy az utolsó évben már előfordult, hogy lemondtam a megjelenés lehetőségéről, de ők akkor is biztattak.

E.L.: *Mennyi időt, energiát fordítottál ennek a gyakorlatilag monografikus kötetnek a megírására, szerkesztésére?*

Sz.L.: Tíz évet. Amikor még dolgoztam, akkor a szabadidőm és a szabadságom jelentős részét is erre fordítottam. A család megértő segítségével nélkül nem sikerült volna.

E.L.: *Mi volt a célod a megjelentetéssel?*

Sz.L.: Zalaegerszeg város és a hozzá csatlakozó 25 település erdeinek történetével önállóan nem foglalkozott még senki, csupán kisebb írások, részközlemények jelentek meg. A zalaegerszegi erdőkkel összefüggő civil és jogi szervezetekről – közbirtokosságokról és vadásztársaságokról – semmit sem tudunk. A jelenlegi erdők, ligetek, fák szépségét is be akartam mutatni. Azoknak a szakembereknek és természetjáróknak is szerettem volna az érdeklődését felkelteni, akik pillanatnyilag nem ismerik a múltunkat, nem érdekli őket a tudományos alap kutatás.

E.L.: *Kik segítették a megvalósulást?*

Sz.L.: Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a szerkesztőnek, Kiss Gábornak, aki útmutató tanácsot, segítséget nyújtott és a könyv megjelenését előkészítette. Köszönöm dr. Oroszi Sándor lektor hasznos észrevételeit, értékelését. Összességében hálás vagyok a Zala Megyei Levéltár minden vezetőjének, munkatársának, önzetlen segítségükért, támogatásukért. Külön kell szólnom arról, hogy a levéltári kutatómunka során Kapiller Imre segítségével nélkülözhetetlen volt. Nagy mennyiségű dokumentumot bocsátott rendelkezésemre s eligazított a középkor rejtelmes világában. Köszönöm dr. Bilkei Irénnek, hogy a kora-középkori latin kifejezéseket átnézte.

A kézirat könyv alakban való megjelenésének elindítását Molnár Andrásnak köszönhetem. Ő látta meg a téma fontosságát és a későbbiekben is hasznos tanácsokkal szolgált. Jagicza Attila, Havas Tibor és Nagy László erdőmérnök segítségét külön meg kell említenem, mert számos erdészeti adattal, észrevétellel voltak a segítségemre. A Göcseji Múzeum szívességéből több régi fotó és kutatási jelentés segítette munkámat, amit dr. Vándor Lászlónak és Megyeri Annának köszönhetek. Köszönöm Rosta Gyulának, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatójának az ajánlást és hogy a kézirat nyomdai megjelenését támogatta.

Végezetül családomnak is hálával tartozom, hogy türelmesen mellettem voltak, különböző módon segítettek, támogattak, ösztönöztek, lelki támaszt nyújtottak.

Nagy László